

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 178/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť V. L., Ž., vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 39 ods. 1, čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Okresného súdu Žilina č. k. 14 C 265/07-119 zo 7. októbra 2008 a namietaného porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 39 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 8/09 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. L. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. marca 2010 doručená sťažnosť V. L. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) č. k. 14 C 265/07-119 zo 7. októbra 2008 a porušenia základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 39 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 8/09.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že „Rozsudkom Okresného súdu v Žiline 14C 265/2007-119,(...) zo dňa 7. 10. 2008 bolo ukončené konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov proti odporcovi O. L., na základe ktorého mi súd prikázal do výlučného vlastníctva všetky hnutelné veci a byt č. 7 na 2. poschodí vo vchode č. 10 bytového domu č. s. 1777(...) zapísaný na LV č. 5500 pre Obec Ž., k. ú. Ž. do podielového spoluvlastníctva mne ako navrhovateľke v podiele 3/4 a odporcovi v podiele 1/4 i napriek tomu, že ja som žiadala byt do svojho výlučného vlastníctva.

Týmto rozsudkom Okresný súd v Žiline porušil moje základné ľudské práva a slobody, právo na spravodlivé súdne konanie, nerozhodol nezávisle a nestranne, moje právo na pokojný život, právo na pokojné užívanie majetku, zachovanie duševného a telesného zdravia, primerané hmotné zabezpečenie, neriešil môj prípad ako hodný osobitného zreteľa, nakoľko som bola dlhé roky vystavená domácemu násiliu, fyzickému, psychickému a ekonomickému v obzvlášť nepriaznivej životnej situácii.

Okresný súd v Žiline nesprávne vyhodnotil moje dôkazy a nebral do úvahy závažné skutočnosti, že odporca bol viackrát súdne trestaný, hlavne za delikty voči rodine, odmietal poskytovať výživu i starostlivosť maloletým deťom, trvalo nejavil záujem o rodinu, trvalo viedol neusporiadaný a túlavý spôsob života a bol odsúdený za trestný čin domáceho násillia na jeden rok(...)

Moje základné ľudské práva a slobody týmto istým spôsobom ako okresný súd svojím rozsudkom 14C/265/2007-119(...) porušil aj Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 24.6.2009 sp. zn. 6Co/265/07-145, ktorý rozhodol vo veci s bezdôvodnými priet'ahmi až po 8 mesiacoch potvrdením rozsudku okresného súdu.

Dňa 25. 8. 2009 som podala podnet na podanie mimoriadneho dovolania na Generálnu prokuratúru SR pre porušenie zákona, ktorá bola postúpená krajskej prokuratúre v Ž., ktorá môj podnet odložila pod čís. Kc 130/09-11.

Po opätovnej sťažnosti na Generálnu prokuratúru SR, bol môj podnet odložený č.VI/2Pz646/09-8. Týmto postupom štátnych orgánov a tragickou smrťou manžela nemám inú možnosť dovolať sa ochrany mojich základných ľudských práv a slobôd a zostala som rukojemníkom veriteľov nebohého odporcu, teda akoby zodpovednou za jeho trestné činy a priestupky. (...)

Na základe uvedených skutočností navrhujem, aby Ústavný súd vyhovel mojej sťažnosti a vyslovil nález, že boli porušené moje základné ľudské práva a slobody vo všetkých častiach mojej sťažnosti a potvrdil obrovskú diskrimináciu mňa ako ženy vo všetkých predmetných konaniach.

Zároveň žiadam o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom, nakoľko moje zárobkové a majetkové pomery mi nedovoľujú zaplatiť si právnik. Po manželovej smrti mi bol sociálnou poisťovňou zamietnutý vdovský dôchodok, pretože posledných 20 rokov nepracoval.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom

predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 39 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom okresného súdu č. k. 14 C 265/07-119 zo 7. októbra 2008 a porušenie základných práv podľa čl. 19 ods. 2, čl. 20 ods. 1, čl. 39 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Co 8/09. Uvedený rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 4. septembra 2009.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva.

Lehota na podanie sťažnosti podľa čl. 127 ústavy začína plynúť dňom nasledujúcim, keď nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva, t. j. v danom prípade od 4. septembra 2009. Predmetná sťažnosť bola podaná až 18. marca 2010, teda jednoznačne po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Z už uvedených dôvodov ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2010